

[Finansministeren]

helt unaturligt, ligesom jeg også mener, det ville være tjenesteforsømmelse, hvis ikke en minister til enhver tid overvejede den situation, vi er i, og accepterede at deltage i drøftelser med udvalgsformænd herom. Jeg kan sige, at vi har ikke brug for andet end en helt kort samtale, og den varede ikke mange minutter i går; det kan hr. Arne Melchior så udlægge, på hvad måde han vil. Men jeg vil gerne til oplysning sige, at i 1979 havde vi i december måned en situation, vi ikke vidste hvor ville føre hen, og da sad jeg da ikke med hænderne i skødet og sagde: der er en finanslov, men det er ikke mit problem. For selvfølgelig er det også mit problem og mit ansvar, og jeg skal da gerne oplyse folketinget om, at dengang havde vi et færdigt udarbejdet forslag til en midlertidig finanslov, som vi kunne præsentere for folketinget, hvis vi kom i en situation, hvor der ville blive et behov for en sådan. Jeg mener oprigtig talt, at det er en ministers ansvar til enhver tid for sit område at vurdere de risici og mulige løsninger, der ligger i tiden foran.

Hr. Askjær Jørgensen spurgte med hensyn til samme sag, om det var teknisk muligt at lave en midlertidig finanslov, og dertil må jeg sige: ja, det er da teknisk muligt, men jeg vil meget gerne advare mod, at man giver sig til at operere med midlertidige finanslove for flere måneder, sådan som jeg havde en fornemmelse af at det var inde i hr. Askjær Jørgensens betragtninger. Det skyldes, at der er mange ting, der bliver justeret i forbindelse med en finanslov, og det vil vise sig i løbet af få uger, at der er ting, der ikke vil kunne fungere på den måde, det var indstillet. Jeg svarer altså alene på det tekniske omkring spørgsmålet, for ingen behøver at være i tvivl om konsekvenserne af, at en finanslov forkastes i folketinget. Men det behøver jeg ikke at fortælle folketingsmedlemmer om.

Så skal jeg til hr. Flygaard kun sige, at jeg er enig i den alvorlige understregning af, at underskuddet på statens regnskab giver bindinger på fremtiden. Det er da også derfor, regeringen med så stor styrke bestræber sig på at få tilslutning til foranstaltninger, der afgørende kan vende udviklingen på det felt, og jeg er nødt til at sige, at den afgørende vending kommer ikke ved, at man hverken vedtager nye, store skattebuketter eller et eller andet milliardbeløb i besparelser.

Udviklingen, den gode spiral, kommer vi kun ind i gennem en øget aktivitet i samfundet, herunder først og fremmest i fremstillings- og produktionssektoren, og det er det, regeringen lægger op til, det er det, vi beder om tilslutning til. Jeg må selvfølgelig med de udtalelser, der er faldet, nære nogen bekymring for, om det er et bredt flertal, der har samme intentioner som regeringen, men jeg har da lov til at håbe endnu.

Bertel Haarder (V):

Jeg skal i modsætning til finansministeren prøve at gøre det kort.

Finansministeren siger, at vores spareforslag blot vil medføre en voldsom forøgelse af ledigheden. Ja men vi har sagt utallige gange, at vi lægger meget vægt på, at vi i første omgang i hovedsagen skal koncentrere os om de spareforslag, som giver penge i kassen, uden at det betyder personalenedskæringer.

Så siger finansministeren, at vi er allergiske over for at tage sociale hensyn i vore sparebestræbelser. Ja men er lægeafgiften, altså afgiften på lægebesøg, værre end socialindkomsten? Socialindkomsten rammer kun syge, ældre og handicappede, hvorimod lægeafgiften også rammer alle de raske. Det kan nok siges, at socialindkomsten er udformet, så man forsøger at undtage sine egne vælgere, det skal jeg erkende, men socialindkomsten er hård over for store grupper af selvstændige, hvis behov for en formue man overhovedet ikke tager hensyn til, så det sociale i socialindkomsten kan godt diskuteres. Er lægeafgiften så slem, når man tænker på, at den er dobbelt så stor i Sverige, der var socialdemokratisk? Er det så så galt?

Kontingenterne til arbejdsløshedskasserne foreslog vi sidste år sat op. Nu foreslår regeringen dem også sat op, for jeg går ud fra, at den finansiering af efterlønsordningen, statsministeren bebudede, bl.a. går ud på, at kontingenterne til A-kasserne skal op. Er det pludselig ikke asocialt længere? Det, vi foreslår for kommunerne, er især nulvækst. Er det så asocialt med nulvækst i den offentlige sektor? Det svarer jo helt til finansministerens egne målsætninger, som han bare ikke har kunnet overholde.

Er det så slemt at kigge lidt på dagpenge-systemet? Hvad siger egentlig arbejdsdirektør Kaj Westergård om det nuværende dagpen-